

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera de recursuri) 3 decembrie 2015

Cauza T-506/12 P

Eva Cuallado Martorell
împotriva
Comisiei Europene

„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Recrutare — Concurs general pentru constituirea unei liste de rezervă de juriști lingviști de limbă spaniolă — Decizie a comisiei de evaluare de confirmare a nereușitei la ultima probă scrisă și privind neadmiterea la proba orală — Articolul 90 alineatul (2) din statut — Admisibilitatea acțiunii în primă instanță — Obligația de motivare — Refuz de a comunica recurentei lucrările scrise corectate — Acces la documente”

Obiectul: Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 18 septembrie 2012, Cuallado Martorell/Comisia (F-96/09, RepFP, EU:F:2012:129), și prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Decizia: Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 18 septembrie 2012, Cuallado Martorell/Comisia (F-96/09, RepFP, EU:F:2012:129) în măsura în care declară inadmisibilă acțiunea în ceea ce privește anularea deciziei prin care se refuză admiterea recurentei la proba orală și, în consecință, pe lista de rezervă. Respinge în rest recursul. Trimite cauza spre judecare Tribunalului Funcției Publice. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Sumarul hotărârii

1. *Funcționari — Concurs — Comisie de evaluare — Refuz de a comunica lucrările scrise corectate — Obligația de motivare — Întindere — Respectarea secretului lucrărilor*

(Statutul funcționarilor, art. 25 și anexa III, art. 6)

2. *Acțiune introdusă de funcționari — Decizie a comisiei de evaluare din cadrul unui concurs — Reclamație administrativă prealabilă — Caracter facultativ — Introducere — Consecințe — Respectarea constrângerilor procedurale aferente căii reclamației prealabile*

(Statutul funcționarilor, art. 90 și 91)

3. *Acțiune introdusă de funcționari — Reclamație administrativă prealabilă — Noțiune*

[Statutul funcționarilor, art. 90 alin. (2)]

1. Motivarea unei decizii care lezează are drept scop, pe de o parte, să furnizeze persoanei interesate o indicație suficientă pentru aprecierea temeiniciei acestei decizii și oportunitatea de a introduce o acțiune în fața instanței Uniunii și, pe de altă parte, să permită acestei instanțe să își exercite controlul asupra legalității deciziei respective.

În ceea ce privește deciziile luate de o comisie de evaluare din cadrul unui concurs, este necesară concilierea obligației de motivare cu respectarea secretului care caracterizează lucrările comisiei de evaluare și, în consecință, comunicarea notelor obținute la diferitele probe reprezintă o motivare suficientă a deciziilor comisiei de evaluare. Astfel, o decizie explicită prin care se refuză comunicarea lucrărilor scrise corectate este suficient de motivată în măsura în care face trimitere la articolul 6 din anexa III la statut, care prevede că lucrările comisiei de evaluare sunt secrete.

(a se vedea punctele 37-39 și 67)

Trimitere la:

Curte: Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati, C-254/95 P, Rec., EU:C:1996:276, punctul 31

Tribunal: Hotărârea din 25 iunie 2003, Pyres/Comisia, T-72/01, RecFP, EU:T:2003:176, punctul 66 și jurisprudența citată, Hotărârea din 5 aprilie 2005, Hendrickx/Consiliul, T-376/03, RecFP, EU:T:2005:116, punctele 73 și 74 și jurisprudența citată, Hotărârea din 12 februarie 2014, De Mendoza Asensi/Comisia, F-127/11, RepFP, EU:F:2014:14, punctul 94, și Hotărârea din 11 decembrie 2014, van der Aat și alții/Comisia, T-304/13 P, RepFP, EU:T:2014:1055, punctul 43 și jurisprudența citată

2. Calea de atac deschisă împotriva unei decizii a unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs constă în mod normal în sesizarea directă a instanței Uniunii. Posibilitatea pentru o persoană interesată de a se prevala de o astfel de cale directă de atac, fără reclamație administrativă prealabilă, urmărește tocmai aplicarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă. Astfel, este vorba despre o posibilitate, iar nu despre o obligație.

Cu toate acestea, dacă o persoană interesată în ceea ce privește o decizie a unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs, în loc să sesizeze direct instanța Uniunii, invocă prevederile statutare pentru a se adresa, sub forma unei reclamații administrative, autorității împuternicite să facă numiri, admisibilitatea acțiunii în justiție introduse ulterior va depinde de respectarea de către persoana interesată a tuturor normelor procedurale care reglementează reclamația prealabilă.

(a se vedea punctele 54, 55 și 62)

Trimitere la:

Tribunal: Hotărârea din 23 ianuarie 2002, Gonçalves/Parlamentul, T-386/00, RecFP, EU:T:2002:12, punctele 34 și 35 și jurisprudența citată

3. Constituie o reclamație, în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut, scrisoarea prin care un funcționar, fără a solicita în mod expres revocarea deciziei în cauză, vizează în mod clar să obțină soluționarea favorabilă, pe cale amiabilă, a obiecțiilor sale sau scrisoarea prin care se manifestă în mod clar voința reclamantului de a contesta decizia care l-a lezat.

Astfel, întrucât finalitatea procedurii precontencioase este soluționarea amiabilă a unui litigiu care ia naștere la momentul depunerii reclamației, autoritatea împuternicită să facă numiri trebuie să fie în măsură să cunoască destul de exact argumentele pe care funcționarul le formulează împotriva unei decizii administrative. Rezultă că reclamația trebuie să conțină o expunere a motivelor și a argumentelor invocate în privința deciziei administrative împotriva căreia este îndreptată.

Pe de altă parte, o reclamație nu trebuie să se prezinte sub o formă specială. Este suficient ca din ea să rezulte în mod clar și precis voința autorului său de a ataca o decizie adoptată în privința sa.

Administrația trebuie să examineze reclamațiile într-un spirit de deschidere și este suficient, pentru a considera că se află în prezența unei reclamații în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut, că un motiv a fost invocat în prealabil, în cadrul unei proceduri administrative, într-un mod suficient de clar pentru ca autoritatea împuternicită să facă numiri să fi fost în măsură să cunoască criticile pe care persoana în cauză le formula împotriva deciziei contestate. Astfel, chiar dacă motivele și argumentele nu au fost incluse în reclamația însăși, cu condiția ca autoritatea menționată să fi fost în măsură să cunoască modalitatea exactă în care documentul care i-a fost transmis separat, reclamația nu poate fi considerată ca fiind inadmisibilă.

(a se vedea punctele 63-66)

Trimitere la:

Curte: Hotărârea din 31 mai 1988, Rousseau/Curtea de Conturi, 167/86, Rec., EU:C:1988:266, punctul 8, și Hotărârea din 14 iulie 1988, Aldinger și Virgili/Parlamentul, 23/87 și 24/87, Rec., EU:C:1988:406, punctul 13

Tribunal: Hotărârea din 7 martie 1996, Williams/Curtea de Conturi, T-146/94, RecFP, EU:T:1996:34, punctele 44 și 50 și jurisprudența citată, Hotărârea din 13 ianuarie 1998, Volger/Parlamentul, T-176/96, RecFP, EU:T:1998:1, punctul 65, și Hotărârea din 16 februarie 2005, Reggimenti/Parlamentul, T-354/03, RecFP, EU:T:2005:54, punctele 43 și 44 și jurisprudența citată